

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum imprimat characterem? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Scripturas interpretantibus neque mysticū earū, aut in ipsis operatas ex Deo virtutes, ex occulto ad commune adducere: sed nostra sacra traditio, sine pōpa, idest occulte eas edocet. Vnde & Apostolus dicit, loquens de celebratione Eucharistiæ, 1. Corinth. 11. Cætera, cum venero, disponam.

Ad secundum dicendum, quod sanctitas est salutis causa. Et ideo in idem redit, quod dicitur christumate salutis & sanctificationis.

Ad tertium dicendum, quod baptismus est regeneratio in spiritualem vitam, qua homo vivit in seipso: & ideo nō ponitur in forma baptismi, nisi vnius actus ad ipsum hominē sanctificandū pertinens. Sed hoc sacramentū non solū ordinatur ad hoc quod homo sanctificetur in seipso, sed exponitur cuidam pugnæ exteriori. Et ideo non solum fit mentio de interiore sanctificatione cum dicitur, Confirmo te christumate salutis: sed etiā consignatur homo exterius, quasi vexillo crucis ad pugnam spirituale: quod significatur cum dicitur, Consigno te signo crucis. In ipso autem verbo baptizandi, quod ablutionem significat, potest intelligi & materia, quæ est aqua abluens, & effectus salutis, quæ non intelliguntur in verbo confirmandi: & ideo oportuit hæc ponere. Dicitur est autem *supra, quod hoc quod dicitur, ego, non est de necessitate formæ baptismalis; quia intelligitur in verbo primæ personæ: apponitur tamē ad exprimendam intentionem: Quod non est ita necessarium in confirmatione, quæ non exhibetur nisi ab excellenti ministro, ut infra *dicitur.

q. 66. a. 5
ad 1.

ARTIC. V.

Vtrū sacramentū cōfirmationis imprimat characterē?

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod sacramentum confirmationis non imprimat characterem. Character enim importat quoddam signum distinctivum. Sed per sacramentum confirmationis nō distinguitur homo ab infidelibus, hoc enim fit per baptismum: neque etiam ab alijs fidelibus, quia hoc

a. 11. huius
quæst.
418
q. d. 7. q. 2
ar 1. q. 1.
et q. 3. a.
3. q. 3.

sacra-

sacramentum ordinatur ad pugnam spiritualem, quæ omnibus fidelibus indicitur. Non ergo in hoc sacramento imprimitur aliquis character.

q. 63. a. 2

¶ 2 Præterea, Supra dictum est *, quod character est quædam potentia spiritualis. Potentia autem non est, nisi actiua vel passiua. Potentia autem actiua in sacramento, confertur per sacramentum ordinis: potentia autem passiua siue receptiua, per sacramentum baptismi. Ergo per sacramentum confirmationis nullus character imprimitur.

¶ 3 Præterea, In circumcissione, quæ est character corporalis, non imprimitur aliquis spiritualis character. Sed in hoc sacramento imprimitur quidam character corporalis: dum scilicet homo chrismate signatur signo crucis in fronte. Non ergo imprimitur in hoc sacramento character spiritualis.

refertur
de consec.
dis. 5. c. 9.
de homi-
ne.

q. 63. a. 2

a. 1. hu-
ius quas.

SED contra, In omni sacramento quod non iteratur, imprimitur character. Sed hoc sacramentum non iteratur: dicit enim Greg. * De homine, qui a Pontifice confirmatus fuerit denuò, talis iteratio prohibenda est. Ergo in confirmatione imprimitur character.

RESPONDEO dicendum, quod (sicut supra dictum est *) character est quædam spiritualis potestas ad aliquas sacras actiones ordinata. Dictum est autem supra †, quod sicut baptismus est quædam spiritualis regeneratio in vitam Christianam: ita etiam confirmatio est quoddam spirituale augmentum promouens hominem in spiritualem ætatē perfectam. Manifestum est autem ex similitudine corporalis vitæ, quod alia est actio hominis statim nati, & alia actio, quæ competit ei cum ad perfectam ætatē peruenerit. Et ideo per sacramentum confirmationis datur homini potestas spiritualis ad quasdam alias actiones sacras, præter illas ad quas datur ei potestas in baptismo. Nam in baptismo accipit homo potestatem ad ea agenda, quæ ad propriam pertinent salutem: prout scilicet secundum seipsum uiuit. Sed in confirmatione accipit homo potestatem ad agendum ea quæ

quæ pertinent ad pugnam spirituale contra hostes fidei, Sicut patet ex exemplo Apostolorum: qui antequam plenitudinem Spiritus sancti acciperent, erant in cenaculo perseverantes in oratione: postmodum vero egressi non verebatur publice fidem fateri, etiam coram inimicis fidei Christianæ. Et ideo manifestum est, quod in sacramento confirmationis imprimitur character.

Ad primum ergo dicendum, quod pugna spiritualis contra hostes invisibiles, omnibus competit. Sed contra hostes visibiles, id est, contra persecutores fidei, pugnare, nomen Christi publice confitendo, est confirmatorum: qui iam sunt perduci spiritualiter ad virilem ætatem: secundum quod dicitur primæ Ioannis 2. Scribo vobis iuvenes quoniam fortes estis, & verbum Dei in vobis manet, & vicistis malignum. Et ideo character confirmationis est signum distinctivum, non infidelium à fidelibus, sed spiritualiter provectorum ab his quibus dicitur, Sicut modo geniti infantes.

Ad secundum dicendum, quod omnia sacramenta sunt quedam fidei protestationes. Sicut igitur baptizatus accipit potestatem spirituales ad protestandam fidem per susceptionem aliorum sacramentorum: ita confirmatus accipit potestatem publice fidem Christi verbis profitendi, quasi ex officio.

Ad tertium dicendum, quod sacramenta veteris legis dicuntur iustitiæ carnis (ut patet Hebr. 9) quia scilicet interius nihil efficiebant. Et ideo in circumcissione imprimebatur character solum in corpore, non autem in anima. Sed in confirmatione cum character corpore imprimitur simul character spiritualis; eo quod est sacramentum novæ legis.

ARTIC. VI.

Vtrum character confirmationis presupponat characterem baptismi?

419

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod character confirmationis non presupponat ex necessitate characterem baptismalem. Sacramentum enim confirmationis ordinatur ad confitendum publice

4 d 7. q.
2. a. 1. q. 3.
et dis. 24.
q. 1. ar. 2.
q. 3. et 4.

Tgr. Par. Vol. ij.

P fidei